

Karakter og de betydelige Tab, som Uagtsomhed kan foraarsage store Egne af Landet og store Dele af Befolkningen.

Frøkjær: Den højtærede Landbrugsminister udtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget, som jo er et Tillæg til Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, at naar han forelagde dette Lovforslag, var det, fordi der er Mangler ved den gældende Lov, og fordi han ønskede — og det var det, det gjaldt om — at kunne standse smitsomme Sygdommes Udbredelse saa hurtigt som muligt, ogsaa fordi vi overfor Udlandet skulde vise, at vi vil gøre noget for at standse Mund- og Klovesygen, saa at Udlandet kan have Tiltro til, at vi vil gøre noget rigtigt overfor den. Men i den nugældende Lov staaer der jo ogsaa, at man skal gøre Anmeldelse, naar der er Sygdom i ens Besætning. Senest 24 Timer efter, at Sygdommens virkelige eller formodede Tilstedeværelse er kommet til vedkommende Ejers Kundskab, skal der efter den gældende Lov ske Anmeldelse. Men saa skrives der her i Lovforslaget, at man skal anmelde rettidig, at man har eller tror at have Sygdommen i sin Besætning. Hvad vil det nu egentlig sige: anmelde rettidig? Ja, det er et meget vanskeligt Spørgsmaal at besvare. Det bliver Dommeren eller Politimesteren, som skal afgøre, hvad der er rettidig, og det bliver en Skønssag. Uanset, om Unladelser skyldes, at vedkommende paa Grund af Uagtsomhed ikke har sørget for at holde sig underrettet om Besætningens Sundhedstilstand, kan han ifølge Lovforslaget idømmes Bøde. En Mand, der gaar og ser paa sin Besætning, vil vel nok blive klar paa, om den er syg, men det kunde dog tænkes, at der var saa lidt Sygdom, at han ikke saa det, og naar det saa alligevel viser sig, at det bliver til Mund- og Klovesyge, kan han idømmes Bøde. Unladelser paa Grund af Uagtsomhed er meget vanskelig at forholde sig til, og det er vanskeligt at sige, hvorledes Dommer eller Politimester skal forholde sig i saa Henseende.

Jeg skal nævne et Eksempel, som vil vise, hvor vanskeligt det er at bedømme, om der foreligger Mund- og Klovesyge. Vi havde ovre hos os en Mand, hvis Besætning blev syg, og han tilkaldte Dyrslægen om Lørdagen. Dyrslægen kom og sagde: Ja, det er noget Forkølelsessygdom. Manden tænkte saa, at der var ikke noget at gøre i den Anledning, han leverede Svin i Løbet af næste Uge og var henne i en Nabo-gaard med en Kø for at faa den bedækket

af Tyren. Men næste Lørdag hentede han igen Dyrslægen, og saa viste det sig, at det var Mund- og Klovesyge. Hvis Manden nu ikke vidste, at vi havde faaet denne Lov, og ikke havde meldt, at han havde haft Dyrslæge 8 Dage før, var han blevet straffet. Naar Politimesteren holder Forhør, vil han spørge: Hvorlænge har din Besætning været syg? I 8 Dage. Har du haft Dyrslæge? Nej, jeg har ikke haft Dyrslæge. Ja, saa vil han selvfølgelig blive straffet.

Derfor tilfredsstiller denne Bestemmelse mig ikke. Jeg mener, at vi maa have en anden Affattelse af Bestemmelsen, maa-ske man i Stedet for „Uagtsomhed“ kunde sætte „grov Uagtsomhed“. Da Lovforslaget imidlertid skal i Udvalg, vil jeg gerne være med til dèr at arbejde paa, at vi kan faa en klarere Affattelse af Lovforslaget paa dette Punkt.

Bødebestemmelserne har jeg ikke noget imod, det er ingen Skade til, at vi faar højere Bøder, men jeg kan ikke være med til, at man ganske roligt kan straffe Folk, som ikke har gjort noget, for Uagtsomhed; jeg mener, at de skal have gjort sig skyldige i grov Uagtsomhed for at kunne straffes. Det er jo en meget slem Sygdom, det drejer sig om. Disse Bestemmelser faar naturligvis ingen Betydning nu, da Sygdommen er saa udbredt, men hvis Mund- og Klovesygen skulde komme igen, gælder det om at have Bestemmelser, som ikke kan misforstaas hverken af Landboerne selv, saa de lader være med at anmelde Sygdommen, eller af Politiet, som skal idømme de Folk Bøder, som ikke viser tilstrækkelig Agtpaaagivenhed.

Jeg vil altsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling, idet jeg haaber, at vi i Udvalget kan faa en klarere Affattelse af § 1.

Hans Nielsen: Som nævnt af den højtærede Landbrugsminister er dette Lovforslag fremkommet paa Grund af den Sygdom, som har bredt sig stærkere i Landet i Aar end nogen Sinde før, nemlig Mund- og Klovesygen. Det er ganske rimeligt, at man søger at naa til en Ordning, som bedre end den nugældende kan hindre denne Sygdoms Udbredelse, og ingen er mere end selve Landbruget interesseret i, at der foretages noget kraftigt i saa Henseende, idet denne Sygdom er til stor Ulykke og Skade for Landbruget i Almindelighed og dermed for det hele Land. Det er et Spørgsmaal, om der i Folketinget er fundet de rette Midler — og vil man Vejen, maa man jo ogsaa ville Midlerne.